

Terminsydelser for 1933, 1934 og 1935, hvorved Mulighederne for en lempelig Afvikling af Restancer forøges.

Til § 12.

Som Led i Konverteringsforanstaltningerne foreslaas det at bemyndige Ministeren for Handel og Industri til efter Forhandling med Nationalbanken at opretholde de hittidige Maksimal-Rentesatser og til, dersom Konverteringens Gennemførelse nødvendiggør dette, yderligere at nedsætte Renten for fremtidige Indskud og for Indskud, der er sket efter 31. August 1934.

Ligesom i § 10 i Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933 er det foreskrevet, at Udlaansrenten effektivt skal nedsættes i mindst tilsvarende Omfang, som Indlaansrenten formindskes som Følge af de paabudte Nedsættelser af Indlaansrenten. Da Reglerne skal have Gyldighed over et længere Tidsrum, er det fundet rigtigt samtidig at aabne Adgang til, at Lempelse kan finde Sted, for saa vidt særlige Forhold maatte nødvendiggøre dette. Ligeledes er det foreslaaet at henlægge Afgørelser af saadanne Tvivlsspørgsmaal, som maatte opstaa i Forbindelse med Rentenedsættelsen, til Ministeren for Handel og Industri.

Endelig foreslaas det i Lighed med, hvad der er sket i Norge ved en Lov af 29. Juni 1934, at aabne Adgang til at gribe ind, hvis det maatte vise sig, at enkelte Pengeinstitutter m. fl. beregner sig højere Udlaansrente, end hvad der stemmer med god Sædvane i lignende Institutter.

Afsnit II.

Bestemmelserne i dette Afsnit træder i Stedet for Bestemmelserne i Afsnit II i Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold (Tillæg A. Sp. 5167—70).

Nærværende Forslag tager imidlertid i højere Grad end Sommerens Forslag Sigte paa en konjunkturbestemt Regulering af Landbrugets Rente. Under Hensyn til den i de sidste Maaneder skete Prisudvikling inden for Landbruget gøres den efter Forslagets §§ 14—15 straks indtrædende Rentenedsættelse konjunkturbestemt allerede fra og med 1935, saaledes som det omtales i Bemærkningerne til § 15, men dernæst foreslaas oprettet en Renteudligningsfond til Udjævning af Landbrugets Rentebyrde under skiftende Konjunkturer.

Efter Erfaringen fra saavel de sidste Aars store Landbrugskrise som fra tidligere Kriser, maa Regeringen se med den største Betænkelighed paa en fortsat Udvikling,

hvorved Landbrugets Udøvere og dets Produktion er underkastet de voldsomme Følger af skiftende og uberegnelige Konjunkturer. Denne Betænkelighed maa være saa meget større som den Mulighed ikke kan lades ude af Betragtning, at Fremtiden vil kunne bringe en endnu større økonomisk Omskiftelighed end nogen tidligere Periode.

Regeringen maa derfor finde det rigtigt i Forbindelse med den øjeblikkelige Lettelse af Rentebyrden at bringe i Forslag den i § 18 omtalte Ordning paa længere Sigt, der for Landbruget som Helhed i hvert Fald i nogen Grad vil virke udjævrende paa Ejendomspriser og Produktionsvilkaar under skiftende Konjunkturer og derigennem skabe større Tryghed for den til enhver Tid virkende Landbostand.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til § 8 i Folketingets Vedtagelse (Tillæg C. Sp. 1747), idet dog yderligere Laan af Overformynderiets Masses Midler er medtaget under Punkt 1.

Til § 15.

Bestemmelsen bygger paa det i § 9, 2. Stykke i Folketingets Vedtagelse af Gældssaneringsforslaget nedlagte Princip, hvorefter Rentelettelsens Størrelse gøres glideende efter Størrelsen af Landbrugets Forrentningsprocent, dog at Rentelettelsen ikke kan overstige 1 pCt. af Restbeløbet af den i Betragtning kommende Gæld. Ved Beregningen af Rentelettelsen har man dog ikke ment at burde tage Hensyn til et større Gældsbeløb end 60 000 Kr., og ved Ansættelsen foreslaas fradraget aarligt 4 pCt. af Ejerens Nettoformue ud over 2 000 Kr., medens man har udeladt den i det omhandlede Lovforslags § 9 indeholdte Regel om særligt Fradrag ogsaa for Indtægt.

Den heromhandlede Rentelettelse, der ligesom Gældssaneringsudvalgets Forslag omfatter Perioden indtil Udgangen af 1938, muliggøres gennem Tilskud fra Statskassen til Renteudligningsfonden, se nærmere herom Bemærkningerne til Afsnit IV.

Til §§ 16—17.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til Bestemmelserne i § 10, 1. Stykke, og § 11 i Folketingets Vedtagelse (Tillæg C. Sp. 1749—50).

Til § 18.

Bestemmelsen tager Sigte paa Indførelsen af en Ordning, der medfører en vis Udjævning af Landbrugets Rentebyrde efter de skiftende Konjunkturer, derved